

✧ Texty na tento týden – Sk 21:16–40; 22:1–30; Sk 23:1–30

✧ Základní verš

„Následující noc stanul před Pavlem Pán a řekl: „Neztrácej odvahu! Jako jsi svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčit i v Římě.““ (Sk 23:11)

Brzy po skončení Pavlovy první misijní cesty se stalo zřejmým, že v církvi existuje hluboká neshoda v otázce, jakým způsobem se mohou pohané stát součástí společenství víry (Sk 15,1–5). Pavel si pravděpodobně uvědomoval rostoucí konflikt, a proto přišel s plánem jak podpořit jednotu církve. Dohoda s ostatními apoštoly zněla, že Pavel a Barnabáš se budou věnovat pohanům, zatímco ostatní apoštolové se budou věnovat především obřezaným Židům. Součástí této dohody bylo, že Pavel bude pamatovat na chudé (Ga 2,9.10). Proto se rozhodl, že vyzve křesťany z pohanů, aby formou „sbírky pro svatě“ (1K 16,1; ČSP) finančně pomohli věřícím v Judsku.

To může vysvětlit Pavlovo odhodlání jít i přes riziko na konci své třetí misijní cesty do Jeruzaléma. Pavla naplňovala láska k jeho „příbuzným podle těla“ (Ř 9,1–5; ČSP) a zároveň velmi toužil po jednotě církve (Ga 3,28; 5,6). Jelikož Židé i pohané mohou být spaseni pouze vírou, ne ze skutků zákona (Ř 3,28–30), všechny rozdílnosti mezi těmito dvěma skupinami vyplývající z obřadních požadavků zákona byly proti otevřenému a všechny přijímajícímu charakteru zákona (Ef 2,11–22).

Tento týden se budeme věnovat začátku nové fáze Pavlova života a jeho mise.

✧ Týden ve zkratce:

- Pavel a křesťané z Jeruzaléma
- Nepokoje v chrámu
- Před davem
- Pavel před veleradou
- Přesun do Cesareje
- Podněty k zamyšlení

NE 9. září – Pavel a křesťané z Jeruzaléma

Sk 21:23.24.26 „²³Udělej tedy, co ti radíme: Jsou tu čtyři muži, kteří na sebe vzali slib. Připoj se k nim, ²⁴podrob se s nimi očistnému obřadu a zaplat' za ně, co je předepsáno; pak si budou moci dát ostříhat hlavu. Tak poznají všichni, že není ani trochu pravdy na tom, co se o tobě říká, a že naopak sám jsi věrný Zákonu a žiješ podle něho. ... ²⁶Nato Pavel vzal ty muže s sebou a na druhý den se s nimi dal zasvětit. Pak šel do chrámu a oznámil, kdy se skončí očistné dny a za každého z nich bude přinesena oběť.“

Sk 21:16-26 „¹⁶S námi šli i někteří učedníci z Cesareje a vedli nás k Mnasonovi z Kypru, jednomu z prvních učedníků. U něho jsme se měli ubytovat. ¹⁷Když jsme přišli do Jeruzaléma, přijali nás bratří s radostí. ¹⁸Nazítlí se Pavel odebral i s námi k Jakobovi, kde se sešli všichni starší. ¹⁹Pavel je pozdravil a vyprávěl jim podrobně všechno, co Bůh jeho působením vykonal mezi pohany. ²⁰Když to vyslechli, chválili Boha. Potom řekli Pavlovi: „Pohled', bratře, kolik tisíc židů uvěřilo v Krista, a všichni jsou nadšenými zastánci Zákona. ²¹O tobě se doslechli, že prý učíš všechny židy, žijící mezi pohany, aby odpadli od Mojžíše: aby přestali obřezávat své syny a žít podle otcovských zvyků. ²²Co teď? V každém případě se dovědí, žeš přišel. ²³Udělej tedy, co ti radíme: Jsou tu čtyři muži, kteří na sebe vzali slib. Připoj se k nim, ²⁴podrob se s nimi očistnému obřadu a zaplat' za ně, co je předepsáno; pak si budou moci dát ostříhat hlavu. Tak poznají všichni, že není ani trochu pravdy na tom, co se o tobě říká, a že naopak sám jsi věrný Zákonu a žiješ podle něho. ²⁵Pokud jde o pohany, kteří přijali víru, těm jsme písemně oznámili své rozhodnutí, že nemají jíst pokrmu obětované modlám, ani krev, ani maso zvířat nezabavených krve a že se mají vyvarovat smilstva.“ ²⁶Nato Pavel vzal ty muže s sebou a na druhý den se s nimi dal zasvětit. Pak šel do chrámu a oznámil, kdy se skončí očistné dny a za každého z nich bude přinesena oběť.

Ř 9:1-5 „¹Mluvím pravdu v Kristu, nelžu, a dosvědčuje mi to mé svědomí v Duchu svatém, ²že mám velký zármutek a neustálou bolest ve svém srdci. ³Přál bych si sám být proklet a odloučen od Krista Ježíše za své bratry, za lid, z něhož pocházím.

⁴Jsou to Izraelci, jim patří synovství i sláva i smlouvy s Bohem, jim je svěřen zákon i bohoslužba i zaslíbení, ⁵jejich jsou praotcové, z nich rodem pochází Kristus. Bůh, který je nade všemi, buď pochválen na věky, amen.“

1K 9:19-23 „¹⁹Jsem svoboděn ode všech, ale učinil jsem se otrokem všech, abych mnohé získal. ²⁰Židům jsem byl židem, abych získal židy. Těm, kteří jsou pod zákonem, byl jsem pod zákonem, abych získal ty, kteří jsou pod zákonem – i když sám pod zákonem nejsem. ²¹Těm, kteří jsou bez zákona, byl jsem bez zákona, abych získal ty, kteří jsou bez zákona – i když před Bohem nejsem bez zákona, neboť mým zákonem je Kristus. ²²Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé. ²³Všecko to dělám pro evangelium, abych na něm měl podíl.“

R 15:25-28 „²⁵Zatím však se chystám do Jeruzaléma, abych přinesl pomoc tamějším bratřím. ²⁶Makedonští a Achajští se totiž rozhodli vykonat sbírku ve prospěch chudých bratří v Jeruzalémě. ²⁷Rozhodli se tak proto, že i oni jsou jejich dlužníky. Jestliže pohané dostali podíl na jejich duchovních darech, jsou zavázáni posloužit jim zase ve věcech hmotných. ²⁸Až dokončím tento úkol a řádně jim odevzdám výtěžek sbírky, vydám se do Hispanie a zastavím se u vás.“

PO 10. září – Nepokoje v chrámu

Sk 21:27-32 „²⁷Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, uviděli ho v chrámě židé z provincie Asie. Pobouřili celý dav, zmocnili se Pavla ²⁸a křičeli: „Izraelci, pojd'te sem! To je ten člověk, který všude všechny učí proti vyvolenému lidu, proti Zákonu a proti chrámu. A teď ještě přivedl do chrámu pohany a znesvětil toto svaté místo.“ ²⁹Viděli totiž předtím Trofima z Efezu s Pavlem ve městě a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu. ³⁰V celém městě nastal rozruch a lid se začal sbíhat. Chytili Pavla a vlekli ho ven z chrámu. A hned byly zavřeny brány. ³¹Ve chvíli, kdy ho už chtěli zabít, došlo hlášení veliteli praporu, že celý Jeruzalém se bouří. ³²Ten vzal okamžitě vojáky i důstojníky a běžel dolů k davu. Jakmile uviděli velitele a vojáky, přestali Pavla bít.“

Sk 21:33-36 „³³Velitel přistoupil k Pavlovi, zatkl ho a rozkázal vojákům, aby ho spoutali dvěma řetězy. Potom vyšetřoval, kdo je a co udělal. ³⁴V davu křičel každý něco jiného. Protože se velitel nemohl pro zmatek dovědět nic jistého, rozkázal odvést Pavla do pevnosti. ³⁵Když se dostali ke schodišti, museli ho vojáci pro násilí davu nést, ³⁶neboť celé množství lidu šlo za ním a křičeli: „Pryč s ním!““

Sk 23:26 „Klaudios Lysias zdraví vznešeného místodržitele Félix.“

ÚT 11. září – Před davem

Sk 22:22-24 „²²Poslouchali ho až do chvíle, kdy řekl tato slova; ale pak začali křičet: „Sprovod' ho ze světa! Nesmí zůstat na živu!“ ²³Protože křičeli, strhávali ze sebe šaty a házeli do vzduchu prach, ²⁴rozkázal velitel vojákům, aby Pavla zavedli do pevnosti; dal jim pokyn, aby při výsledku použili bičování, neboť chtěl zjistit, proč tomu němu tolik běsní.“

Sk 22:1-21.25-29 „¹Bratři a otcové, vyslechněte, co vám chci nyní říci na svou obhajobu. ²Když uslyšeli, že k nim mluvím hebrejsky, úplně se uklidnili a Pavel pokračoval: ³„Já jsem Žid a narodil jsem se v Tarsu v Kilikii, ale vychován jsem byl zde v Jeruzalémě. V Gamalielově škole jsem byl přesně vyučen zákonu našich otců. Byl jsem právě tak plný horlivosti pro Boha, jako jste dnes vy všichni, ⁴a víru v Ježíše Krista jsem pronásledoval až na smrt, muže i ženy jsem dával spoutat a uvěznit, ⁵jak mi může dosvědčit velekněz a celý sbor starších. Od nich jsem dostal doporučující dopisy pro židovské souvěrce v Damašku a vydal jsem se tam, abych tamější stoupence nové víry přivedl v poutech do Jeruzaléma a dal je potrestat. ⁶Když jsem ještě byl na cestě a blížil se k Damašku, kolem poledne mě najednou obklopilo jasné světlo z nebe. ⁷Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, který mi pravil: ‚Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?‘ ⁸Já jsem odpověděl: ‚Kdo jsi, Pane?‘ A on mi řekl: ‚Já jsem Ježíš Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.‘ ⁹Moji průvodci viděli sice světlo, ale neslyšeli hlas toho, kdo ke mně mluvil. ¹⁰Řekl jsem: ‚Co mám dělat, Pane?‘ A Pán mi řekl: ‚Vstaň a pokračuj v cestě do Damašku; tam ti bude řečeno všechno, co ti Bůh ukládá.‘ ¹¹Protože jsem byl oslepen jasným světlem, museli mě moji druhové vzít za ruku a tak mě dovedli do Damašku. ¹²Jeden muž, zbožný podle Božího zákona, jménem Ananiáš, který měl dobrou pověst u všech místních židů, ¹³přišel za mnou, přistoupil ke mně a řekl: ‚Bratře Saule, otevři oči!‘ A já jsem v tu chvíli nabyl zraku. ¹⁴On mi řekl: ‚Bůh našich otců si tě vyvolil, abys poznal jeho vůli, spatřil jeho Spravedlivého a slyšel hlas z jeho úst. ¹⁵Budeš jeho svědkem před všemi lidmi a budeš mluvit o tom, co jsi viděl a slyšel. ¹⁶Nuže, neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.‘

¹⁷Kyž jsem se potom vrátil do Jeruzaléma a modlil se v chrámě, upadl jsem do vytržení mysli. ¹⁸Spatřil jsem Pána, jak mi říká: „Pospěš si a rychle odejdi z Jeruzaléma, protože nepřijmou tvé svědectví o mně.“ ¹⁹Já jsem odpověděl: „Pane, oni vědí, že jsem dával uvěznit a bičovat v synagógách ty, kdo v tebe věří.“ ²⁰Když byla prolévána krev tvého svědka Štěpána, byl jsem při tom, schvaloval jsem to a hlídal jsem šaty těch, kdo ho kamenovali.“ ²¹Ale Pán mi řekl: „Jdi, neboť já tě chci poslat daleko k pohanům!“ ... ²⁵Když ho přivázali, řekl Pavel důstojníkovi, který měl službu: „Smíte bičovat římského občana, a to bez soudu?“ ²⁶Když to důstojník uslyšel, šel k veliteli a hlásil mu to. Řekl mu: „Co chceš dělat? Ten člověk je římský občan.“ ²⁷Velitel přišel k Pavlovi a ptal se ho: „Řekni mi, jsi římský občan?“ On odpověděl: „Ano.“ ²⁸Velitel mu na to řekl: „Já jsem získal toto občanství za velké peníze.“ Ale Pavel prohlásil: „Já jsem se jako římský občan už narodil.“ ²⁹Ihned od něho odstoupili ti, co ho měli vyslyšet. A velitel dostal strach, když se dověděl, že Pavel je římský občan, a on ho dal spoutat.“

Sk 21:37-40 „³⁷Než ho dovedli do pevnosti, řekl Pavel veliteli: „Smíš ti něco říci?“ On se podivil: „Ty umíš řecky? ³⁸Nejsi ten Egyptán, který nedávno podnítl ke vzpouře a vyvedl na poušť čtyři tisíce vzbouřenců?“ ³⁹Pavel odpověděl: „Já jsem Žid z Tarsu v Kilikii, občan ne bezvýznamného města. Prosím tě, dovoľ mi promluvit k lidu.“ ⁴⁰Velitel mu to dovolil. Pavel, jak stál na schodišti, dal lidu znamení rukou. Nastalo napjaté ticho a Pavel je oslovil hebrejsky.“

Fp 3:5 „Obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjámínova, Hebrej z Hebrejů; jde-li o zákon – farizeus.“

ST 12. září– Pavel před veleradou

Sk 23:6.7 „⁶Protože Pavel věděl, že jedna část rady patří k saduceům a druhá k farizeům, zvolal: „Bratří, já jsem farizeus, syn farizeův. Jsem souzen pro naději ve zmrtvýchvstání.“ ⁷Když to řekl, vznikl spor mezi farizeji a saduceji a shromáždění se rozdvojilo.“

Sk 23:1-5.27.28 „¹Pak dal přivést Pavla a postavil ho před ně. Pavel upřel zrak na jejich shromáždění a řekl: „Bratří, až do dneška žiji se zcela dobrým svědomím před Bohem.“ ²Tu nařídil velekněz Ananiáš těm, kdo stáli u Pavla, aby ho udeřili přes ústa. ³Nato se Pavel k němu obrátil a řekl: „Tebe bude bít Bůh, ty obilena stěno. Sedíš zde, abys mě soudil podle Zákona, a proti Zákonu rozkazuješ, aby mě bili?“ ⁴Ti, co stáli u Pavla, řekli: „Troufáš si urážet Božího velekněze?“ ⁵Pavel odpověděl: „Nevěděl jsem, bratří, že je to velekněz. Vím, že je psáno: „Nebudeš tupit vládce svého lidu.““ ... ²⁷Muže, kterého ti posílám, se zmocnili Židé a chtěli ho zabít. Když jsem se dověděl, že je to římský občan, zasáhl jsem s vojenským oddílem a vysvobodil ho. ²⁸Chtěl jsem přesně zjistit, z čeho jej obviňují, a proto jsem ho dal přivést před jejich radu.“

Mt 22:23-32 „²³V ten den přišli za ním saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a předložili mu dotaz: ²⁴„Mistře, Mojžíš řekl: „Zemře-li někdo bez dětí, ať se s jeho manželkou podle řádu švagrovství ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.“ ²⁵U nás bylo sedm bratří. První po svatbě zemřel, a protože neměl potomka, zanechal svou ženu svému bratru. ²⁶Stejně i druhý, třetí a nakonec všech sedm. ²⁷Naposledy ze všech zemřela ta žena. ²⁸Až bude vzkříšení, komu z těch sedmi bude patřit? Vždyť ji měli všichni!“ ²⁹Ježíš jim však odpověděl: „Mylíte se, neznáte Písma ani moc Boží. ³⁰Po vzkříšení se lidé nežení ani nevdávají, ale jsou jako nebeští andělé. ³¹A pokud jde o vzkříšení mrtvých, nečetli jste, co vám Bůh pravil: ³²„Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých.““

Sk 24:20.21 „²⁰Anebo tito přítomní ať řeknou, jaký zločin na mně našli, když jsem stál před veleradou, ²¹kromě toho, že jsem mezi nimi zvolal: „Pro víru ve zmrtvýchvstání jsem dnes od vás souzen.““

Sk 26:6-8 „⁶Nyní stojím před soudem, protože trvám na zaslíbení, které dal Bůh našim otcům. ⁷Dvanáct kmenů našeho národa doufá, že tohoto zaslíbení dosáhne, a slouží horlivě Bohu dnem i nocí. Pro tuto naději jsem, králi, obžalován od Židů. ⁸Což se vám zdá neuvěřitelné, že Bůh křísí mrtvé?“

1K 15:14-17 „¹⁴A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, ¹⁵a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. ¹⁶Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkřísěn ani Kristus. ¹⁷Nebyl-li však Kristus vzkřísěn, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších.“

Sk 19:21 „Po těchto událostech se Pavel veden Duchem svatým rozhodl, že půjde přes Makedonii a Achaju do Jeruzaléma. Řekl: „Zůstanu tam nějaký čas, a potom musím také do Říma.““

Ř 1:13-15 „¹³Rád bych, abyste věděli, bratří, že jsem už často zamýšlel přijít k vám, abych i mezi vámi sklídl nějaké ovoce, tak jako mezi jinými národy; ale až dosud mi v tom bylo vždy zabráněno. ¹⁴Cítím se totiž dlužníkem Řeků i barbarů, vzdělaných i nevzdělaných. ¹⁵Odtud moje touha zvěstovat evangelium i vám, kteří jste v Římě.“

Ř 15:22-29 „²²To mi také mnohokrát zabránilo, abych k vám přišel. ²³Nyní však už pro mne není žádné volné pole v těchto končinách; už mnoho let k vám toužím přijít, ²⁴až se vydám do Hispanie. Doufám tedy, že se u vás zastavím a že mě vypravíte na další cestu, až aspoň trochuji užití radosti ze společenství s vámi. ²⁵Zatím však se chystám do Jeruzaléma, abych přinesl pomoc tamějším bratřím. ²⁶Makedonští a Achajští se totiž rozhodli vykonat sbírku ve prospěch chudých bratří v Jeruzalémě. ²⁷Rozhodli se tak proto, že i oni jsou jejich dlužníky. Jestliže pohané dostali podíl na jejich duchovních darech, jsou zavázáni posloužit jim zase ve věcech hmotných. ²⁸Až dokončím tento úkol a řádně jim odevzdám výtěk sbírky, vydám se do Hispanie a zastavím se u vás. ²⁹Jsem jist, že až k vám dojdu, přijdu s plností Kristova požehnání.“

ČT 13. září – Přesun do Cesareje

Sk 23:12-15 „¹²Když nastal den, židé se spojili a zapřísáhli, že nebudou jíst ani pít, dokud Pavla nezabijí. ¹³Bylo jich více než čtyřicet, kdo se takto spikli. ¹⁴Ti šli k velekněžím a starším a řekli: „Zapřísáhli jsme se, že nic nevezmeme do úst, dokud Pavla nezabijeme. ¹⁵Vy teď spolu s radou požádejte velitele, aby dal Pavla přivést před vás, pod záminkou, že chcete důkladněji vyšetřit jeho případ. A my jsme připraveni zabít ho dříve, než přijde na místo.““

Sk 23:16-30 „¹⁶O těch úkladech se doslechl syn Pavlovy sestry. Šel do pevnosti a oznámil to Pavlovi. ¹⁷Pavel zavolal jednoho z důstojníků a řekl mu: „Zaveď tohoto mladíka k veliteli, má pro něho zprávu.“ ¹⁸Ten ho vzal s sebou, dovedl k veliteli a řekl mu: „Zavolal mě vězeň Pavel a požádal mě, abych tohoto mladíka dovedl k tobě, protože ti chce něco sdělit.“ ¹⁹Velitel ho vzal za ruku, odešel s ním stranou a zeptal se: „Co mi chceš oznámit?“ ²⁰On mu řekl: „Židé se domluví, že tě požádají, abys dal zítra Pavla dovést před radu, která bude předstírat, že chce jeho případ důkladněji vyšetřit. ²¹Ale ty jim nevěř, neboť na něho číhá více než čtyřicet mužů, kteří se zavázali přísahou, že nebudou jíst ani pít, dokud ho nezabijí, a nyní jsou připraveni a čekají jen na tvé rozhodnutí.“ ²²Velitel mladíka propustil a přikázal mu: „Nikomu nevyrad, žes mi to oznámil.“ ²³Pak zavolal dva ze svých důstojníků a dal jim rozkaz: „Připravte na devátou hodinu večer dvě stě pěšáků pro cestu do Cesareje, dále sedmdesát jezdců a dvě stě lehkooděnců. ²⁴At přichystají mezký a Pavla bezpečně dopraví k místodržiteli Félixovi.“ ²⁵Současně napsal dopis tohoto znění: ²⁶„Klaudios Lysias zdraví vznešeného místodržitele Félixě. ²⁷Muže, kterého ti posílám, se zmocnili Židé a chtěli ho zabít. Když jsem se dověděl, že je to římský občan, zasáhl jsem s vojenským oddílem a vysvobodil ho. ²⁸Chtěl jsem přesně zjistit, z čeho jej obviňují, a proto jsem ho dal přivést před jejich radu. ²⁹Shledal jsem, že se žaloba týká sporných otázek jejich zákona, ale že nejde o žádný zločin, který by zasluhoval smrt nebo vězení. ³⁰Protože jsem se dověděl, že proti tomuto muži chystají úklady, posílám ho ihned k tobě a také žalobcům jsem nařídil, aby ho žalovali před tvým soudem.““

Sk 22:3 „Já jsem Žid a narodil jsem se v Tarsu v Kilikii, ale vychován jsem byl zde v Jeruzalémě. V Gamalielově škole jsem byl přesně vyučen zákonu našich otců. Byl jsem právě tak plný horlivosti pro Boha, jako jste dnes vy všichni.“

Sk 25:10.11.16 „¹⁰Ale Pavel řekl: „Stojím před císařským soudem, kde mám být souzen. Proti Židům jsem se v ničem neprovinil, jak i ty velmi dobře víš. ¹¹Jestliže jsem vinen a spáchal jsem něco, za co si zasloužím smrt, nezdráhám se zemřít. Není-li však pravda, z čeho mě tito žalobci obviňují, nikdo mě jim nemůže vydat. Odvolávám se k císaři.“ ... ¹⁶Odpověděl jsem jim, že Římané nemají ve zvyku odsoudit člověka, dokud není postaven před žalobce a nedostane možnost hájit se proti jejich obvinění.“

PÁ 14. září – Podněty k zamyšlení

„Při této příležitosti předali Pavel a jeho průvodci těm, kdo stáli v čele Božího díla v Jeruzalémě, příspěvky, které na podporu svých chudých židovských bratří věnovali křesťané z pohanů. ... Těmito dobrovolnými dary projeví obrácení pohané svou oddanost Božímu dílu na celém světě a všichni měli tyto prostředky přijmout s vděčným uznáním. Přesto bylo Pavlovi i jeho společníkům zřejmé, že mezi těmi, s nimiž se nyní setkali, jsou i takoví, kteří neumějí ocenit ducha bratrské lásky, který probudil v křesťanech ochotu obdarovat druhé.“ (AA 399.400; PNL 230)

„Kdyby se byli vedoucí představitelé sboru zcela zbavili svých pocitů zatrpklosti vůči apoštolovi a uznali, že byl zvláštním způsobem povolán k hlásání evangelia pohanům, Bůh by ho kvůli nim ušetřil. Nebylo jeho záměrem, aby Pavlovo působení skončilo tak brzy. Přesto však Pán neudělal žádný zázrak, aby zastavil sled událostí, které vyvolali vedoucí představitelé jeruzalémského sboru svým chováním. Totéž smýšlení má stále stejné následky. Církev se již sama připravila o mnohá požehnání, protože nedocenila a nevyužila opatření, která Bůh ve své milosti učinil. Pán by velmi často prodloužil působení některých věrných služebníků, kdyby si lidé vážili jejich úsilí. Jestliže však církev dovolí, aby nepřítel člověka překrucoval a mylně vykládal slova a činy Kristových služebníků, takže jsou nesprávně pochopeny, jestliže se odvažuje postavit se jim do cesty a ztěžovat jim práci, pak jí Bůh někdy odnímá požehnání, která jí dal. ... Až příliš často dokáže nepřítel připravit Božím služebníkům prostřednictvím jejich bratří takovou duševní trýzeň, že milosrdný Bůh musí zasáhnout a dopřát svým pronásledovaným spolupracovníkům pokoj. Teprve když složí své ruce na nehybnou hruď, když utichne hlas, který varoval a povzbuzoval ostatní, mohou zatvrzelí hříšníci procitnout a poznat, o jak vzácná požehnání se připravili. Snad alespoň svou smrtí dosáhnou Boží služebníci toho, co se jim nepodařilo v jejich životě. (AA 417.418; PNL 240)

Otázky k rozhovoru

1. *Když se Pavel rozhodl pro cestu do Jeruzaléma i přes to, že věděl o nebezpečí, které mu tam hrozí, povýšil zájem církve a Boží vůli nad své vlastní zájmy. Jakým způsobem bychom mohli následovat jeho příklad?*
2. *Co se můžeme naučit z kompromisu, který Pavel v Jeruzalémě učinil? Jak můžeme být „politicky korektní“, aniž jsme se vzdali principů, podle kterých žijeme? Je to vůbec možné?*
3. *Jednota církve je vždy důležitá. Jak se můžeme učit spolupracovat a přijímat se navzájem, i když máme na některé věci různé názory?*

